

Sygn. akt: WD 1/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy Izba Wojskowa – Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Jerzy Steckiewicz (przewodniczący)

SSN Marian Buliński (sprawozdawca)

SSN Jan Bogdan Rychlicki

bez udziału stron w sprawie ppłk. rez. M. L. sędziego w stanie spoczynku, po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2014 r., wniosku Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego - Sądu Dyscyplinarnego w W. o przekazanie tej sprawy do rozpoznania równorzędnemu sądowi dyscyplinarnemu, Wojskowemu Sądowi Okręgowemu - Sądowi Dyscyplinarnemu w P.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę dyscyplinarną przeciwko ppłk. rez. M. L., sędziemu w stanie spoczynku (Dsd .../14) do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu - Sądowi Dyscyplinarnemu w K.

UZASADNIENIE

W dniu 14 stycznia 2014 r. do Wojskowego Sądu Okręgowego – Sądu Dyscyplinarnego w W. wpłynął wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Wojskowych o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej sędziego w stanie spoczynku ppłk. rez. M. L. (Dsd .../13).

Prezes Wojskowego Sądu Okręgowego – Sądu Dyscyplinarnego w W. zarządzeniem z dnia 14 stycznia 2014 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego Izby Wojskowej – Sądu Dyscyplinarnego o rozważenie na podstawie art. 43 k.p.k. przekazania wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Wojskowych o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej dotyczącej sędziego w stanie spoczynku ppłk. rez. M. L. do merytorycznego rozpoznania sądowi równorzędnemu Wojskowemu Sądowi Okręgowemu – Sądowi Dyscyplinarnemu w P.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Rzecznik Dyscyplinarny zarzucił obwinionemu popełnienie od 14 listopada 2011 r. do 16 sierpnia 2013 r. 20 czynów. Z treści zarzutów postawionych temu sędziemu wynika, że zdecydowana większość sędziów Wojskowego Sądu Okręgowego – Sądu Dyscyplinarnego w W., w tej sprawie będzie występowała w charakterze świadków. To w połączeniu z niemożliwością rozpoznania tej sprawy z racji pełnienia funkcji (Prezesa Sądu) powoduje brak możliwości utworzenia w tym Sądzie składu sądu, który mógłby orzekać w przedmiotowej sprawie.

Rzecz jednak w tym, że także zdecydowana większość sędziów Wojskowego Sądu Okręgowego – Sądu Dyscyplinarnego w P. w tej sprawie będzie występować w charakterze świadków, co powoduje niemożność utworzenia składu sądu, który mógłby rozpoznać tą sprawę dyscyplinarną sędziego w stanie spoczynku M. L.

Dodać należy, że także do rozpoznania wcześniejszej sprawy dyscyplinarnej M. L. (Dsd .../13) nie można było utworzyć w tym sądzie składu sądu do rozpoznania sprawy.

Wobec tego, że w strukturach sądownictwa wojskowego funkcjonują tylko dwa sądy dyscyplinarne, to z przyczyn obiektywnych sprawę dyscyplinarną sędziego w stanie spoczynku ppłk M. L. należało przekazać sądowi dyscyplinarnemu ustanowionemu dla sędziów sądów powszechnych, zgodnie z art. 39a § 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2007 r. – tekst jedn., Nr 226 poz. 16 76 ze zm.), dodanym przez art. 1 pkt 10 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. (Dz. U. 2011 r. Nr 113, poz. 659). Ponieważ sędzia w stanie spoczynku M. L. czynną służbę wojskową pełnił w K., Sądem

właściwym do rozpoznania także tej przedmiotowej sprawy dyscyplinarnej jest Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny w K.